

## РЕШЕНИЕ № 157

### В ИМЕТО НА НАРОДА

**гр. Перник, 21 декември 2010 г.**

Административен съд- Перник, в публично заседание на  
петнадесети декември, две хиляди и десета година в състав:

**ПРЕДСЕДАТЕЛ: С. СТАНЧЕВ**

**Членове: СВЕТЛАНА ДИМИТРОВА  
ЕМИЛИЯ ИВАНОВА**

при секретаря А.М. и в присъствието на прокурор Джамалова,  
като разгледа докладваното от съдията Станчев к.н.а.х.д. № 179  
по описа за 2010 година на Административен съд-Перник, за да се  
произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на гл. XII от АПК.

Постъпила е касационна жалба от С.И.С.,\*\*\* против решение  
№ 559 на Районен съд -Перник от 08.10.2010 г., постановено по  
н.а.х.д.№ 774/ 20Ю г. С обжалваното решение е потвърдено  
наказателно постановление (НП) №1108/10.05.2010 г. на Началник  
сектор "Пътна полиция" при ОД на МВР - Перник, с което на  
касационния жалбоподател на основание чл. 182, ал. 1, т. 4 <sup>са</sup>  
наложени следните административни наказания: „глоба“ в  
размер на 150 лв, и „лишаване от право“ да управлява МПС за  
срок от 1 месец за нарушение разпоредбата на чл. 21, ал. 2 от ЗДвП.

В касационната жалба са развити оплаквания за  
незаконосъобразност и неправилност на така постановеното  
решение, поради нарушение материални и процесуални правила.  
Жалбоподателят моли за отмяна на решението на Районен съд-  
Перник и решаване на делото по същество чрез отмяна на  
процесното НП.

В съдебно заседание касационният жалбоподател не се явява и не изпраща представител. Същият е депозирал писмена молба със становище по делото, съдържаща и алтернативно искане за намаляване размера на наложеното административно наказание.

Ответникът по жалбата ОД на МВР- Перник, сектор" ПП", редовно призован, не се явява, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Окръжна прокуратура- Перник, чрез прокурор Джамалова дава заключение, че касационната жалба е неоснователна и решението на Районен съд- Перник, като правилно и законосъобразно следва да бъде оставено в сила.

Административен съд- Перник, като взе предвид доводите и становищата на страните, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в срок и от страна в административнонаказателното производство.

Разгледана по същество е неоснователна.

Районен съд- Перник, въз основа на представените в хода на съдебното следствие писмени и гласни доказателства е приел за безспорно установено от фактическа страна, че на 27.04.2010 г. в 16.43 <sup>ч</sup> в <sup>г</sup> Р- Перник, на път I- 6, с посока към гр. София, на юо м. преди пътен възел „Хумни дол“, С.С. управлява автомобил със скорост 72 км/ч при въведено с ПЗ В- 26 ограничение от 4° км/ч. Скоростта на движение е установена с техническо средство „Радар“ ТЫЦ №101, като данните от скоростомера са показани на водача. На това основание на С.С. е съставен акт за установяване на административно нарушение, който му е предявен и подписан от него без възражения. В законовия срок С. депозира възражение срещу акта пред административнонаказващия орган. На 10.05.2010 г. Въз основа на съставения АУАН, началникът на сектор „ПП“ към ОД на МВР- Перник издава НП, с което налага на жалбоподателя гореописаните административни наказания.

Вследствие на така установеното от фактическа страна и след проведено съобразно правилата съдебно следствие, Районен съд- Перник е намерил от правна такава, че съставеният АУАН и издаденото въз основа на него НП са съставени при спазване изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН, без допуснати съществени процесуални нарушения, накърняващи правото на защита на жалбоподателя или опорочаващи издадения правораздавателен акт, които да съставляват основание за неговата отмяна.

Настоящият касационен състав споделя тази позиция.

Така издаденото наказателно постановление е обосновано и законосъобразно, тъй като нарушението, самоличността на нарушителя и неговата вина са установени по безспорен начин. Съставеният АУАН и издаденото въз основа на него НП съдържат всички необходими реквизити, съобразно изискванията на чл. 4<sup>2</sup> и чл. 57 от ЗАНН, а административнонаказващият орган точно и законосъобразно е квалифицирал деянието, като е наложил предвидената санкция. Твърденията на жалбоподателя за липса на съществени реквизити в НП отнасящи се до описание на нарушението и обстоятелствата, при които то е извършено, настоящият съдебен състав смята за неоснователни и бланкетно включени. Нарушението и обстоятелствата при извършването му са описани максимално ясно, като в случая не е необходимо повествователно и крайно детайлно изложение на ситуацията.

Доказателствата, а именно данни от скоростомер- „Радар" ТК 4 №Ю1, също се съдържат в НП. Формалното нарушение е установено с годно техническо средство, преминало последващата задължителна проверка за изправност, което е удостоверено пред съда с представен от наказващия орган списък на средствата за измерване преминали въпросната проверка. Пред съда е представено на хартиен носител извлечение от паметта на радара , от което е видно, че на 27.04.2010 г. в 16.43<sup>ч са</sup> регистрирани данни за движение със скорост от 72 км/ч при въведено ограничение 40 км/ч.

В хода на съдебното следствие са разпитани актосъставителят Емил Костурков и свидетелят- очевидец Славчо Младенов, пътувал в автомобила на нарушителя. Противно на твърденията на жалбоподателя, фактическите изводи на районния съд се подкрепят от показанията на актосъставителя и изключват възможността в момента на регистриране на нарушението да е засечена скоростта на друг автомобил. Показанията дадени от свидетеля Младенов са неопределени и много общи като факти по отношение на твърдението, че нарушителят е управлявал със съобразена скорост и нямат доказателствената сила на разпечатката от радара, призната и от закона, в чл. 189, ал. 7<sup>от</sup> ЗДвП, за годно веществено доказателствено средство в административнонаказателния процес. А и правилно първоинстанционният съд ги е квалифицирал като субективно преценени.

Относно твърдението в жалбата за нарушено право на защита на жалбоподателя следва да се отбележи, че самият факт на своевременно и мотивирано оспорване на НП, пред административния орган, първоинстанционния съд и пред настоящата касационна инстанция, е достатъчно основание да се смята, че правото му на защита не е било нарушено по никакъв

начин. Разбрал е какво нарушение е извършил, на какво основание е административно санкциониран и своевременно е организиран своята защита.

Настоящата съдебна инстанция споделя изцяло доводите и изводите на Районен съд- Перник относно доказателствената сила и стойност на доказателствените материали по делото, които са непротиворечиви.

На следващо място жалбоподателят, отново неоснователно, твърди наличие на съществено формално нарушение на процесуалните правила относно изискването в чл. 57<sup>1</sup> ал. 1, т. 4 и чл. 52 от ЗАНН. Във връзка с това, следва да се спомене, че НП съдържа абсолютно точно изброени всички изискващи се в т. 4 от ал. 1 на чл. 57 от ЗАНН данни, а именно: собствено, бащино и фамилно име на жалбоподателя, точен адрес и ЕГН.

Твърдяното наличие на нарушение на чл. 5<sup>2</sup> ал. 1 от ЗАНН, съдът също смята за необосновано. Наказващият орган се е произнесъл по административнонаказателната преписка в указания едномесечен срок от получаването и.

Последното искане от страна на жалбоподателя, постъпило преди провеждане на съдебно заседание пред касационния съд, съдържащо молба за намаляване размера на наложеното наказание, касационният съд намира за неоснователно. Разпоредбата на чл. 182, ал. 1, т. 4 <sup>от</sup> ЗДвП, приложена в конкретния случай, императивно предвижда какво наказание да бъде наложено при установяване на това административно нарушение. И нито административнонаказващият орган, нито съдът имат право на преценка при определяне размера на наказанието. След като по несъмнен начин е установено нарушение на разпоредбата на чл. 21, ал. 2 от ЗДвП, то санкцията наложена е правилно.

Така при разглеждането на делото, водим от горното и след извършената служебна проверка съгласно разпоредбата на чл. 218, ал. 2 АПК, настоящият съдебен състав не констатира пороци на съдебния акт относно неговата валидност, допустимост и съответствие с материалния закон.

Предвид всичко гореизложено Административен съд- Перник намира, че касационната жалба е неоснователна и решението на Районен съд- Перник, като правилно и законосъобразно следва да бъде оставено в сила.

По тези съображения съдът

**РЕШИ:**

ОСТАВЯ В СИЛА решение №559 на Районен съд- Перник, постановено по н.а.х.д.№ 774/2010 г., с което е потвърдено НП №1108/10.05.2010 г. на Началник сектор "Пътна полиция" при ОД на МВР - Перник, издадено срещу С.И.С.,\*\*\* №д.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/

ЧЛЕНОВЕ: 1. /п/

2. /п/